

عنوان مقاله:

پیش بینی استرس والدگری براساس مولفه های خودشفقت ورزشی در مادران کودکان معلول جسمی و حرکتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی کودکان استثنایی از منظر روانشناسی تربیتی، علوم شناختی و آسیب شناختی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فائزه بغدادی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه یزد

فهیمه دهقانی - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه یزد

مریم صالح زاده - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

هدف: پرورش یک کودک با معلولیت جسمی و حرکتی منجر به افزایش استرس والدگری والدین خصوصا مادران آنها می شود. از این رو پژوهش حاضر با هدف پیش بینی استرس والدگری براساس مولفه های خودشفقت ورزشی انجام شد. روش: طرح تحقیق این پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی و جامعه آماری پژوهش حاضر، شامل کلیه مادران کودکان معلول جسمی و حرکتی شهر اصفهان در سال 1398 بود. نمونه پژوهش شامل 175 نفر بود که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به وسیله پرسشنامه نسخه کوتاه شاخص تنیدگی والدین (PSI) و پرسشنامه خود شفقت ورزشی (SCS) مورد بررسی قرار گرفتند. یافته های پژوهش با استفاده از نرم افزار spss24 و آزمون رگرسیون چندگانه به روش همزمان تحلیل شدند. یافته ها: یافته ها نشان داد که از بین مولفه های خودشفقت ورزشی، انسانیت مشترک به طور مثبت و معنادار و مولفه ذهن آگاهی به طور منفی و معنادار قادرند استرس والدگری را پیش بینی کنند. نتیجه گیری: با توجه به نقش متفاوت مولفه های خودشفقت ورزشی در پیش بینی استرس والدگری این موضوع باید در زمان آموزش های مبتنی بر شفقت مورد توجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

استرس والدگری، مولفه های خودشفقت ورزشی، مادران، معلول جسمی و حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/981980>

